

РЕШЕНИЕ

№ 50

гр. гр. Своге, общ. Своге, обл. София, 17.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СВОГЕ в публично заседание на двадесет и първи май през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Лидия Ант. Георгиева

при участието на секретаря Ирена С. Стоянова като разгледа докладваното от Лидия Ант. Георгиева Административно наказателно дело № 20231880200217 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба подадена от А. В. Г. от с. ..., общ. ..., обл., махала „....“ № ..., ЕГН *****, против електронен фиш, серия „...“, № ..., издаден от ОДМВР - София, с който на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 800 /осемстотин/ лева.

В жалбата се излага, че обжалваният електронен фиш е незаконосъобразен и необоснован, издаден при съществени нарушения на процесуалните правила и материално-правните норми. Иска се от съда да го отмени изцяло. В съдебно заседание, редовно уведомен, жалбоподателят не се явява лично и не се представлява. В депозираните становища, процесуалният представител на жалбоподателя навежда допълнителни доводи за допуснати съществени процесуални нарушения и поддържа искането си за отмяна на електронния фиш. Претендират се сторените разноски.

Въззиваемата страна, с писмено становище от главен юрисконсулт ..., с пълномощно по делото, оспорва жалбата и поддържа електронния фиш. В съдебно заседание, редовно призована, въззиваемата страна не се представлява. Претендират се сторените разноски за юрисконсултско възнаграждение и се възражава за прекомерност на адвокатското възнаграждение на насрещната страна.

От събраните по делото писмени доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът приема следното от фактическа страна:

На 17.09.2023 г., преносима система за контрол на скоростта на моторни

превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип „...“, с автоматизирано техническо средство №, била поставена на път ..., км., за контролиране на движението на преминаващите моторни превозни средства, с посока от гр. към гр. и от гр. към гр.

На същата дата, в 10,34 часа, в с., общ., област, на влизане от гр., на път, автоматизираното техническо средство № заснело лек автомобил, марка „...“, модел „.....“, с рег. №, със скорост от 81 км./ч., при ограничение на скоростта в населено място от 50 км./ч., въведено с пътен знак Д11, при отчетен толеранс от 3 км./ч. За използването на автоматизираното техническо средство /АТСС/ бил изготвен протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система, видно от който АТСС е използвано на 17.09.2023 г., с начало на работа 08,00 часа и край на работа 14,30 часа, поставено в с., общ., област, на път, км. ..., с начало на контролирания участък: с., път, пътен знак, км..... и край на контролирания участък: с., път, пътен знак, км. Въз основа на данните, обективирани в съставения протокол, както и на данните, че по отношение на жалбоподателя е влязъл в сила електронен фиш серия „...“, № на 12.10.2022 г., бил изготвен електронен фиш серия „...“, № от ОДМВР – ..., с който на А. В. Г., за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 4 от ЗДвП, му било наложено наказание „глоба“ в размер от 800,00 лева.

Горната фактическа обстановка съдът приема за безспорно доказана въз основа на събраните писмени доказателства: удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126, издадено от Българския институт по метрология; протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система; ръководство на потребителя за използване на АТСС, тип „...“, както и всички писмени материали, съдържащи се в приложената административнонаказателна преписка, изготвена във връзка с обжалвания електронен фиш серия „...“, № от ОДМВР –

От Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126 се установява, че процесното техническо средство тип е от одобрен тип и е вписано в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване под №

От Протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система се установява, че на дата 17.09.2023 г. автоматизирано техническо средство е заснело статични изображения, с начален час на работа 08.00 ч. и краен час на работа 14:30 ч., с начало на контролирания участък: с., път, км. и край на контролирания участък: с., път, км....., където е действало ограничение на скоростта за движение в населено място от 50 км/ч., въведено със знак Д 11.

От изготвеното статично изображение във вид на снимка № .../... се изяснява, че е измерена скоростта на движение на лек автомобил, марка „...“, модел „...“, с рег. №, стойността на измерената скорост е 84 км/ч, а заснемането е извършено на 17.09.2023 г. в 10:34 часа.

От справка за собственост на МПС с рег. № се установява, че същото е собственост на жалбоподателя А. В. Г..

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до

следните правни изводи :

По допустимостта на жалбата:

Подадената жалба е редовна и допустима. Същата е подадена в законоустановения срок от лице, което има правен интерес да обжалва електронния фиш. Съдът приема, че законоустановеният срок за обжалване на електронния фиш е спазен, тъй като ОДМВР София не е представила доказателства за връчването на електронния фиш. Доказателствената тежест лежи върху наказващия орган (арг. от чл. 84 ЗАНН вр. с чл. 103, ал. 1 НПК), а задължението да се докаже спазването на четиринадесетдневния срок лежи върху оспорилия електронния фиш. Невъзможността да се докаже надлежното връчване на електронния фиш винаги следва да се тълкува в полза на жалбоподателя.

По основателността на жалбата:

По силата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от Министъра на вътрешните работи.

В разпоредбите на чл. 189, ал. 5 – ал. 11 ЗДвП е регламентирана специалната процедура за издаването, обжалването и влизането в сила на електронния фиш. В тази връзка, неоснователно е възражението на жалбоподателя, че преписката, касаеща процесното нарушение е изпратена от лице, което не разполага с представителна власт.

В конкретния случай, съдът счита и че издаденият електронен фиш съдържа всички реквизити посочени в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП – посочена е териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението /ОДМВР – София/, мястото и времето на извършването му – с., път, км. ...на 17.09.2023 г. в 10:34 часа, както и регистрационният номер на заснетото моторно превозно средство – Посочено е, че собственик на моторното превозно средство е жалбоподателят А. В. Г.. Описани са извършеното нарушение, нарушената разпоредба – чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП и наложената на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 4 от ЗДвП „глоба“ в размер от 800,00 лева. Посочено е, че нарушението е извършено в условията на повторност – в едногодишен срок от влизане в сила на електронен фиш серия „.....“, № на 12.10.2022 г. Обжалваният електронен фиш е съставен при спазване на изискванията от ЗДвП и съответства на утвърдения със Заповед № от 29.02.2016г. на Министъра на вътрешните работи образец.

В тази връзка, неоснователни са възраженията на процесуалния

представител на жалбоподателя за пороци, свързани с реквизитите и съдържанието на електронния фиш. Тези задължителни реквизити са изчерпателно изброени в разпоредбата на чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП. Посочените в жалбата обстоятелства – издател и дата на съставяне на електронния фиш, не попадат сред тях. Непосочването на обстоятелства, които не са част от нормативно установеното задължително съдържание на електронния фиш, **не представлява** процесуално нарушение и не обосновава отменително основание. Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП е специална спрямо чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН.

Липсата на данни – имена и длъжност, за издател на електронния фиш не представлява съществено процесуално нарушение. По дефиниция електронният фиш не носи подпис на издателя си, поради което въпросът за компетентността на определено лице не се поставя. В него следва да бъде отразена само структурата на МВР, на чиято територия е установено нарушението, което е сторено. Съгласно § 1, ал. 1, т. 1 от допълнителните разпоредби на ЗАНН „електронен фиш“ е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи. В случая, в електронния фиш е посочено мястото на извършване на нарушението, което обективно попада на територията на област София, посочено е и че фишът е издаден от ОД на МВР – София, поради което е доказано, че същият е издаден от компетентната териториална структура на МВР

Аргументи в подкрепа на поддържаната от жалбоподателя теза не могат да се черпят и от разпоредбата на чл. 189, ал. 11 от ЗДвП. Същата приравнява влезлия в сила електронен фиш на влязло в сила наказателно постановление относно правните последици, но не и досежно процедурата по издаването на двата акта. При наличието на изрична правна уредба за реквизитите както на електронните фишове, така и на наказателните постановления, недопустимо е по тълкувателен път да се извеждат и други, непредвидени от законодателя реквизити за електронните фишове.

Липсата на дата на издаване на електронния фиш също не е съществено процесуално нарушение, тъй като такъв реквизит не е нормативно предвиден. По този начин не е препятствана преценката за спазване на давностните срокове за реализиране на административнонаказателната отговорност на дееца. Съдът служебно следи за спазването на този срок и в случая давността не е изтекла, тъй като деянието е извършено на 17.09.2023 г. При осъществяване на отговорността на нарушителя чрез издаване на електронен фиш не намират приложение сроковете по чл. 34 от ЗАНН. В случая не се съставя акт за установяване на административно нарушение, не са предвидени два етапа, подобно на общия процес по ЗАНН. Електронният фиш съчетава и двете. Давностният срок тече от датата на извършване на деянието, като отговорността на нарушителя е ангажирана преди да е изтекъл 3-годишен давностен срок, който в случая е и бил прекъснат с образуването на съдебното производство. По тези съображения преценката за спазването на давностните срокове не е препятствана.

В случая, тъй като нарушението се установява от автоматизирана система, то датата на установяването му и датата на издаване на електронния

фиш неминуемо съвпадат. Процесното нарушение е извършено на 17.09.2023 г., от който момент тече и тригодишната давност за административнонаказателно преследване по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, респективно от тази дата е започнала да тече и абсолютната давност по чл. 81, ал. 3 от НК в размер на четири години и шест месеца. С образуване на съдебното производство давността е прекъсната и е заместена с нова тригодишна давност. По тези съображения не е изтекла нито общата давност по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, нито абсолютната давност по 81, ал. 3 от НК.

Непосочването на ред и срок за обжалване на електронния фиш не представлява съществено процесуално нарушение и не влече за последица неговата отмяна. Описването на тези обстоятелства е насочено единствено към обезпечаване на възможността реално да бъде упражнено правото на обжалване по преценка на правоимащото лице. В случая това е сторено от жалбоподателя, който своевременно е подал жалба против електронния фиш, пред компетентен орган на съдебната власт, като жалбата е преценена за процесуално допустима и е разгледана по същество. Посочването на ред и срок за обжалване на електронния фиш има значение единствено за допустимостта на жалбата, но няма отношение към законосъобразността на електронния фиш.

Следователно правото на защита на жалбоподателя, противно на твърдяното в жалбата, по никакъв начин не е възпрепятствано или нарушено, а разгледаното възражение е неоснователно.

Обжалваният електронен фиш е издаден в отсъствие на контролен орган и на нарушител, за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки. С него по отношение на А. В. Г. е наложено административно наказание за това, че на 17.09.2023 г., в 10:34 часа, в с. ..., по път ..., км., посока гр.-гр., при въведено ограничение на скоростта от 50 км./ч. с пътен знак Д11 – начало на населено място и отчетен толеранс 3 км./ч. (%), е управлявал моторно превозно средство – лек автомобил, марка „.....“, модел „.....“, с рег. №, със скорост от 81 км/ч, като нарушението е установено и заснето с преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип „.....“, с автоматизирано техническо средство № ..., като нарушението е извършено повторно – в едногодишен срок от влизане в сила на електронен фиш серия „...“, № на 12.10.2022 г.

В този контекст е неоснователно възражението на процесуалния представител на жалбоподателя, че е налице противоречие между ЗДвП и Наредба № 81213-532/12.05.2015 г. Характерно е, както за стационарните, така и за мобилните АТСС – временно разположени на участък от пътя или позиционирани в служебно МПС, че осъществяваният от тях контрол винаги е автоматизиран, без значение дали се извършва в присъствие или отсъствие на контролен орган. Контролният орган не участва в процеса на установяване на нарушението чрез преки действия и субективни възприятия и поради това неговото присъствие или отсъствие е ирелевантно за факта на установяване и заснемане на нарушението. След установяване и заснемане на нарушението, електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното

нарушение, се издава в отсъствието на контролен орган и на нарушител. Смисълът на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, вложен в израза: „в отсъствието на контролен орган и на нарушител“, се отнася именно до действието по издаване на електронния фиш, а не до процеса на установяване на нарушението, който без съмнение винаги изисква присъствие на нарушител - водач на заснетото моторно превозно средство.

На следващо място съдът счита, че не са допуснати нарушения на процедурата по установяване на нарушението посредством използването на мобилно автоматизирано техническо средство. Използването за установяване на нарушението техническо средство тип „...“ е мобилно съгласно § 6, т. 65, б. „б“ от допълнителните разпоредби на ЗДвП. За използването АТСС е съставен е протокол по чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., приет като писмено доказателство по делото. Същият съдържа всички задължителни реквизити на съдържанието си, определящи го като документ от съответния вид. Надлежно е удостоверено в протокола, че АТСС е разположено и настроено съгласно изискванията за обслужване на производителя и нормативните предписания. Доказано е, че процесният случай не попада в приложното поле на разпоредбата на чл. 11, ал. 2 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. Нарушението е установено с мобилно АТСС, но не във време на движение – в протокола е удостоверено, че измерването е в стационарен режим, поради което не е имало забрана за санкциониране на деянието с електронен фиш. Налице е ясна връзка между обжалвания електронен фиш и изготвеното статично изображение с № .../..... От протокола за използване на АТСС се установява, че видеоконтролът е извършван в с. ..., общ., обл., с посоката на задействане на радара както при приближаване, така и при отдалечаване на МПС към него, а работата с техническото средство е започнала на 17.09.2023 г. в 08:00 часа и е приключила в 14:30 часа на същата дата. Именно този времеви интервал е отразен в приложеното статично изображение – снимка, в която е посочена дата и час на запис: 17.09.2023 г. от 10:34 часа, както и локация на записа, която съвпада с отразената в протокола за използването на АТСС. Процесната снимка следователно е заснета на дата 17.09.2023 г. от автоматизирано техническо средство тип, с рег. № В този смисъл се явяват неоснователни възраженията на жалбоподателя, че от приложените снимки не се доказва, че нарушението е установено на посоченото място и време и е заснето с посоченото техническо средство.

Предвид гореизложеното, съдът счита, че от събраните и проверени по делото доказателства се установява по категоричен начин, че от обективна страна на 17.09.2023 г. в 10:34 часа, в с. ..., по път, км., посока гр.-гр. ..., жалбоподателят А. Г. е управлявал моторно превозно средство – лек автомобил, марка „.....“, модел „.....“, рег. №, като се е движил със скорост от 81 км/ч, при разрешена максимална скорост за населено място от 50 км/ч.

Доказано от обективна страна е и авторството на деянието от страна на жалбоподателя А. Г.. Същият е санкциониран в качеството си на собственик на автомобила, с който е извършено нарушението, и без да е посочил друго лице като фактически водач съгласно предоставеното му от закона право. В съдържанието на електронния фиш изрично е разяснено правото на собственика, против когото изначално се съставя ЕФ, да предостави писмена

декларация с данни за лицето, извършило нарушението, както и срокът за това действие. По този начин правото на защита на жалбоподателя е охранено в пълнота. Съгласно чл. 188 от ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторното превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Чрез възможността за подаване на писмена декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП с данни за лицето, извършило нарушението е създаден механизъм, по който собственикът може да отблъсне понасянето на отговорност за чуждо поведение. По делото нито се твърди, нито се установява жалбоподателят да е подал писмена декларация в ОД на МВР – София с данни за друго лице, което да е извършило нарушението. Следователно законосъобразно е ангажирана неговата отговорност, тъй като с безрезултатното изтичане на срока за подаване на писмена декларация от собственика с данни за друго лице, което да е извършило нарушението, предметът на доказване по делото се концентрира около обстоятелството кой е бил собственик на автомобила към датата на деянието, а не кой е бил негов водач.

От субективна страна деянието е извършено виновно - към момента на осъществяването му жалбоподателят е формирал съзнание за проявлението на всички признаци от състава на нарушението – съзнавал е, че управлява моторно превозно средство, с каква скорост се движи, както и какво е действащото ограничение при движение в населено място.

Същевременно, административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана за нарушение, което е извършено в условията на повторност – в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ серия ... № ..., на 12.10.2022 г. За да се докаже, че деянието е осъществено при условията на повторност, т.е. че процесното деяние е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателно постановление или електронен фиш, с който на жалбоподателя е била наложена „глоба“ отново за нарушение на чл.21 от ЗДвП, е било необходимо да бъдат представени надлежни писмени доказателства, годни да удостоверят този факт. По делото е приложена справка от Автоматизираната информационна система на МВР, в която е отразено, че електронен фиш серия ... № ... е връчен на 27.09.2022 г. и е влязъл в сила на 12.10.2022 г. Посочената справка не съставлява писмено доказателство. Характерно за писмените доказателства (документи) е че представляват конкретно изрично писмено изявление, направено от определено лице, което закрепва трайно информация за съществуването на определени факти с правно значение. В случая, в представената справка не фигурира подпис, поради което за съда не съществува яснота кое е лицето, което я е изготвило, а още по-малко че това е служител на ОДМВР-София, разполагащ с предоставени му от закона правомощия да удостоверява определени факти с правно значение. Справката установява единствено факта на вписването на определени факти в информационната система. Фактите посочени в същата справка е напълно възможно да са осъществени, но за да бъдат приети от съда за надлежно доказани е необходимо да бъдат установени с относими и допустими от закона доказателствени средства. Съответно, за да се установи по несъмнен начин наложено ли е на

жалбоподателя наказание „Глоба“ за нарушение по чл.21 от ЗДвП, е било необходимо в представен и приет по делото като писмено доказателство електронен фиш, пораждащ повторността, да е била отразена датата на връчването му и влизането му в сила, респ. да се представят други надлежни документи удостоверяващи тези факти. Липсата на отразяване в ЕФ сер..... № ... на датата на връчване и влизането му в сила, респ. липсата на други представени от административнонаказващия орган удостоверителни документи, от които да е видно, че този санкционен акт е връчен и респ. е влязъл в сила и от които да се направи извода, че към 17.09.2023 г. не е изтекъл едногодишният срок по §6 т.33 от ДР на ЗДвП, не са представени. Вписвания в информационната система на органа не могат да заместят надлежното удостоверяване за датата на влизане в сила. С оглед изложеното, според настоящата инстанция административнонаказващият орган не е доказал, че жалбоподателят А. В. Г. е извършил процесното нарушение при условията на „повторност“ по смисъла на §6 т.33 от ДР на ЗДвП.

Следва да се посочи и че деянието на жалбоподателя е квалифицирано като нарушение по чл. 21, ал. 2 вр. с ал. 1 от ЗДвП, но в обстоятелствената част е прието, че е нарушено общото ограничение за движение в населено място от 50 км/ч. С разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗДвП в табличен вид е определена максималната стойност на скоростта на движение според категорията на ППС и мястото, където се осъществява движението, която стойност водачите не трябва да превишават при избирането на скоростта. В случая жалбоподателят е нарушил именно тази стойност, определена за движение на леки автомобили в населено място. Съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. В случая стойността на скоростта, която жалбоподателят не е трябвало да превишава, не е различна от тази, определена по правилото на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Всъщност, направеното в електронния фиш описание на нарушението изцяло се подвежда под състава на нарушението по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, като в него никъде не се твърди да е поставен пътен знак за скорост, различна от предвидената за населено място, което е обстоятелство, включено в състава на нарушението по чл. 21, ал. 2 вр. с ал. 1 от ЗДвП. В тази връзка, наличието на пътен знак Д11, както е отбелязано и в протокола по чл. 10, ал. 1 от Наредба № 81213-532/12.05.2015 г., не обуславя квалификация на деянието по ал. 2 на чл. 21 от ЗДвП. Пътният знак Д11 обозначава началото на населено място. Разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП визира такъв пътен знак, който сигнализира стойност на максимално разрешена скорост. Такива са знаците от група В26. Освен това от знака Д11 не следва и стойност на разрешената скорост, която да е различна от стойността, посочена в чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Следователно щом не се сигнализира скорост, която да е различна от тази, определена по реда на чл.21, ал.1 от ЗДвП, то не е налице такъв пътен знак, който да попада в хипотезата на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

По тези съображения съдът приема, че фактите по делото така, както са описани в електронния фиш и са доказани в хода на съдебното следствие, се подвеждат под състава на административното нарушение чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Едновременно с това, както беше посочено по – горе, не се доказва обстоятелството, че нарушението е извършено в условията на повторност.

Съгласно чл. 63, ал. 7, т. 1 от ЗАНН съдът изменя акта по чл. 58д от ЗАНН, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението. В този смисъл е и Тълкувателно решение № 8 от 09.16.2021 г. на ОСС от I и II колегия на ВАС, в което се прие, че в производството по реда на раздел пети, глава трета на ЗАНН районният съд има правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението. В случая съдът намира, че са налице законовите предпоставки да упражни правомощието си да преквалифицира, описаното в ЕФ изпълнително деяние, за което е наказан жалбоподателят Г., тъй като не се прилага закон за по-тежко наказуемо нарушение, нито има съществено изменение на обстоятелствата на нарушението, тоест на обстоятелствата, които описват обективната страна /време, място, начин на извършване и автор/ и субективната страна на нарушението. По никакъв начин не се променят фактите, по които жалбоподателят се е защитавал в хода на целия административнонаказателен процес. Следователно, от обективна страна не се прибавя никакъв нов факт, тъй като и описанието изначално кореспондира именно на този състав на нарушение. Съгласно ППВС № 7 от 1976 г., съществено изменение на обвинението има, когато подсъдимият с оглед на обстоятелствата на обвинението е бил изненадан и не е могъл да се защитава. Правото на защита по никакъв начин не е ограничено, нито жалбоподателят е поставен в положение да се брани по нови, отегчаващи положението му факти. Напротив, в случая е приложим закон за по-леко наказуемо нарушение.

По тези съображения съдът приема, че следва да упражни правомощието си по чл. 63, ал. 7, т. 1 от ЗАНН, като преквалифицира извършеното деяние от нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. с ал. 1 от ЗДвП в такова по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Доколкото санкционната разпоредба не е правилно определена, то размерът на наказанието следва да се промени съобразно коректно определената правна квалификация, като се изключи обективният признак „повторност“. По тези съображения, приложимата санкционна норма е тази по чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, предвиждаща глоба в размер от 400 лева.

По разноските :

При този изход на спора на основание чл. 63д ЗАНН, вр. чл. 143 АПК, вр. чл. 144 АПК, вр. чл. 78 ГПК право на разноски имат и двете страни съразмерно с уважената част от претенцията им. Жалбоподателят е направил искане за овъзмездяване на сторени разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1200 лева. Доказано е извършването на разноски от жалбоподателя в пълния претендиран размер, като в пълномощното, приложено на лист 20 от делото, е удостоверено, че адвокатското възнаграждение е изплатено изцяло и в брой. По делото е направено възражение по чл. 63д, ал. 2 от ЗАНН за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение, което съдът намира за основателно. С оглед ниската фактическа и правна сложност на делото, съдът счита, че претендираните от жалбоподателя разноски следва да бъдат намалени до сума в размер от 600 лева. С оглед

защитената част от интереса му, следва въззиваемата страна да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя половината от определеното възнаграждение, а именно – 300,00 лв.

Въззиваемата страна претендира сторени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер от 150 лева. Според разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН в полза на учреждението или организацията, чийто орган е издал акта по чл.58д от ЗАНН, се присъжда възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. При определяне на размера на възнаграждението следва да се съблюдава правилото на чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН, съгласно което размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Последната разпоредба от своя страна препраща към Наредба за заплащането на правната помощ (Обн. ДВ бр. 5/17.01.2006 г.). Според чл. 27е от Наредбата, възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 до 150 лева. Препращането е единствено към максималния размер, като съдът определя възнаграждението по справедливост и в рамките на посочената горна граница. В настоящото съдебно производство административнонаказващият орган е защитаван от юрисконсулт, който е представил писмено становище. Съдът намира, че с оглед извършените процесуални действия и конкретната фактическа и правна сложност на делото справедливият размер на възнаграждението за защита от юрисконсулт е 80 лева, който е съобразен с правилата за неговото определяне. Предвид изхода на спора, по съразмерност следва да се присъдят 40 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 4 вр. ал. 7, т. 1 от ЗАНН , съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ електронен фиш, серия „...“, № ..., издаден от ОДМВР - ..., с който на А. В. Г. от с. ..., общ. ..., обл. ..., махала „...“ № ..., ЕГН ***** за извършено нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП му е наложено на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 4 от ЗДвП административно наказание „глоба“ в размер на 800 /осемстотин/ лева, **като**

ПРЕКВАЛИФИЦИРА извършеното деяние от нарушение по чл.21, ал.2, вр. с ал.1 от ЗДвП в нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

ИЗМЕНЯ основанието за наложената санкция от чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 4 от ЗДвП в чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП.

НАМАЛЯВА размера на наложената „глоба“ от 800,00 /осемстотин/ лева на 400,00 /четирисотин/ лева.

ПОТВЪРЖДАВА обжалвания електронен фиш, серия „...“, № ..., издаден от ОДМВР - София в останалата част.

ОСЪЖДА – ..., със седалище и адрес на управление в гр. ..., ул. „...“ № ..., ЕИК ..., представлявана от директора, да заплати на А. В. Г., ЕГН ***** , с адрес: с. ..., общ. ..., обл. ..., махала „...“ № ..., сума в размер от 300 лева, представляваща разноски по делото за заплатено адвокатско

възнаграждение.

ОСЪЖДА А. В. Г., ЕГН *****, с адрес: с. ..., общ. ..., обл. ..., махала „...“ № ... да заплати на ... – ..., със седалище и адрес на управление в гр. ..., ул. „...“ № ..., ЕИК ..., представлявана от директора, сума в размер от 40 лева, представляваща разноси по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – София област в 14-дневен срок от съобщаването му на страните. Жалбата се подава чрез Районен съд Своге.

Съдия при Районен съд – Своге: _____